

Колісниченко А. В. Професійна мобільність як вагома складова підготовки до міжкультурної комунікації / А. В. Колісниченко // Актуальні питання та проблеми розвитку сучасної мови та літератури: Міжнародна науково-практична конференція, м. Одеса, 14-15 серпня 2020 року. – Одеса: Південноукраїнська організація «Центр філологічних досліджень», 2020. – С. 130-132.

Колісниченко А. В.

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри іноземних мов і прикладної лінгвістики

Національний авіаційний університету

м. Київ, Україна

ПРОФЕСІЙНА МОБІЛЬНІСТЬ ЯК ВАГОМА СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ ДО МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

На нинішньому етапі розвитку суспільства, в умовах інтегративних процесів і глобалізації соціум, і держава разом із ним, ставлять нові вимоги до освітнього процесу, підпорядковуючи його актуальним потребам. Стандартного викладання виявляється недостатньо, адже часто викладання пов'язаних суміжних предметів відбувається розрізнено, тож реципієнту важко прослідкувати міждисциплінарні зв'язки. Виходячи з цього, виникла необхідність інтегративного викладання, що реалізується не лише в подвійних спеціальностях для студентів, а й у комплексному поєднанні декількох дисциплін.

У вищезазначеній ситуації актуальності набуває розвиток і культивування у викладача професійної мобільності. Це поняття відносно нове, не всі науковці дають однозначне його тлумачення, отож, ми послуговуємося дефініцією, яка наголошує, що професійна мобільність – це «якість особистості, що дозволяє їй бути соціально активною, конкурентоспроможною, професійно-компетентною, здатною до саморозвитку й модернізації власної діяльності та зміни видів діяльності» [2, с. 6]. Акцентуючи на аспекті модернізації педагогічної діяльності, зауважимо, що одна з провідних складових мобільності – це вміння гармонійно й відносно легко переключатися не лише між різними видами діяльності, а й між різними категоріями матеріалу, між різними об'єктами вивчення.

Предмети гуманітарного циклу зазнають видозміни, адже студенти в процесі здобуття знань уже не задовольняються лише вивченням окремо іноземної мови, літератури, культури, а радше воліють до комплексного підходу, до можливості узагальнення, ущільнення. До прикладу, все більшої популярності набувають вивчення іноземної мови через художній текст, пісню, кіно, театр і т. ін., аніж «класичне» (дуже часто – виключно граматичне) заняття. Викладачам стає вкрай необхідно виходити за межі свого комфорту, орієнтуючись на потреби студентства, і не обмежуватися знаннями одного предмету. Професійна мобільність стає необхідною складовою педагогічної діяльності. У даному випадку вертикальну мобільність ми не беремо до уваги, адже вона апелює до зміни соціального статусу / посади, у нашому дослідженні послуговуємося виключно горизонтальною, яка функціонує в площині особистісного зростання. Отже, горизонтальна мобільність спонукає до підвищення компетентності, до ефективного використання «особистісних якостей у професійному розвитку, <...> здатність особистості до саморозвитку в конкретних професійних умовах, що змінилися» [1, с. 69]. Звернемося до вищезазначеного прикладу вивчення іноземної мови крізь призму різноманітних мистецтвознавчих категорій. По-перше, такий підхід ефективно готує студентів до «живої» міжкультурної комунікації, по-друге, демонструє гармонійну взаємодію різних елементів національної спадщини різних культур. Наприклад, досліджуючи англomовний варіант античних міфів, викладач досліджує не лише їх оформлення на смисловому, лексичному, фразеологічному, граматичному та інших рівнях, а й переносить їх у площину різних видів мистецтва. Звертаючись до кінематографу, студенти мають можливість оцінити точність відображення міфологічних образів і сюжетів у – фільмах, порівняти мову персонажів та першоджерела, простежити особливості режисерської інтерпретації, зумовленої запитом глядацької аудиторії. Переглядаючи театральні постановки, що базуються на міфологічних сюжетах, у студентів є нагода проаналізувати майстерність акторів, співставити та порівняти емоції від прочитання міфу та перегляду наживо. Сучасна музика не уникає використання античних елементів, тому цікаво простежити доцільність

та алюзивність інкорпорування їх у тексти пісень. Навіть ці поодинокі приклади дають можливість зрозуміти, що таке синергетичне дослідження об'єкта дає можливість студентові прослідкувати й упорядкувати поняття, дистанційовані в часі та просторі, підготувати його до осмисленої міжкультурної комунікації. Грунтовність знань і майстерність викладача в цьому контексті відіграють ключову роль. «Положення щодо інтеграції фундаментальних та спеціальних знань покладено в основу дидактичного процесу, що спрямовується на об'єднання в тому чи іншому навчальному предметі узагальнених знань з різних навчальних предметів і відповідних їм наук; оволодіння учнями системними знаннями; комплексну реалізацію всіх складових системи виховання особистості; формування загальнонавчальних умінь та навичок майбутніх фахівців; глибоке оволодіння основними науковими поняттями з різних навчальних предметів; узгодженість діяльності викладачів усунення дублювання та економії часу педагогів та студентів» [3, с. 570].

ЛІТЕРАТУРА

1. Брижак Н. Ю. Професійна мобільність як фахова якість майбутнього вчителя / Н. Ю. Брижак // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Педагогіка. Соціальна робота». – Випуск 1 (38), 2016. – С. 67-70.
2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посіб. / І.М.Дичківська. – Київ: Академвидав, 2004. – 352 с.
3. Сушенцева Л. Л., Сушенцев О. О. Вплив професійної мобільності на конкурентоздатність фахівця на сучасному ринку праці / Л. Л. Сушенцева, О. О. Сушенцев // Молодий вчений. - № 4 (31), 2016. – С. 568-571.